

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elex-SRL”, reprezentată de avocatul Mihai Popescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elex-SRL” împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elex-SRL” și menținută hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2015 SRL „Elex-SRL” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord (Biroul Vamal Briceni) cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a menționat că, Biroul Vamal Briceni, conform programului de activitate aprobat de Serviciu Vamal al RM, a întocmit Actul de audit post-vămuire nr. 13/15/04 din 26 noiembrie 2015 și decizia de regularizare nr.100 din 27 noiembrie 2015, prin care SRL „Elex-SRL” a fost sancționată cu amenda în sumă totală de 1 403 744, 63 de lei, din motivul nerespectării destinației finale a activelor materiale anterior impozitate cu acordarea facilităților vamale și fiscale.

A menționat că la 14 decembrie 2015 Serviciul Vamal al RM a respins contestației nr.23150 din 30 noiembrie 2015 invocând că decizia de regularizare corespunde legislației.

Totodată a relatat că la 28 decembrie 2015 a primit de la Biroul Vamal Briceni un răspuns asemănător de respingere a cererii prealabile nr.38 din 08 noiembrie 2015.

Consideră reclamantul că, caracterul ilegal al actului contestat rezultă din interpretarea și aplicarea eronată atât a prevederilor art.103 alin.(1) Cod fiscal; art.35 Cod vamal, Legii cu privire la tariful vamal; Hotărârilor Guvernului RM nr.102 din 30 ianuarie 2007 și nr.145 din 26 februarie 2014 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite de art.103 alin.(1) pct.29 din

Codul Fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997 și art.28 lit.g²) din Legea nr,1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal.

A susținut că prin procesul-verbal al adunării generale al asociaților din 06 decembrie 2007, s-a hotărât repartizarea profitului nerepartizat al anilor precedenți din contul 332.1 „Profit nerepartizat al anilor precedenți”, în sumă de 2 021 744, 61 de lei și repartizarea profitului anului de gestiune din contul 334 „Profitul utilizat al anului de gestiune”, în sumă de 2 175 070,39 de lei, către fondatori, ulterior majorând capitalul statutar (social), din contul acestor surse, prin procurarea autovehiculului special pentru pomparea betonului.

Prin decizia Camerei Înregistrării de Stat nr.2059 din 06 decembrie 2007, s-a înregistrat modificarea capitalului statutar (social) cu suma de 4 196 815,00 de lei.

Astfel, a indicat că autovehiculul special a fost procurat și importat prin declarația vamală numărul OU02168742 din 07 decembrie 2007 și scutit de drepturile de import în baza regimului 702, care a fost reflectat în bilanțul întreprinderii și utilizat conform destinației, pentru prestarea serviciilor.

La data de 20 iunie 2012, prin decizia fondatorului s-a decis micșorarea capitalului statutar (social), de la 4 358 215,00 de lei până la 5 400,00 de lei și anume: 156 000,00 de lei din contul depunerilor în capitalul statutar (social) din perioada până la 2007 și 4 196 815,00 de lei din contul depunerii în anul 2007. Modificările respective au fost înregistrate la Camera Înregistrării de Stat prin decizia nr.728 din 01 octombrie 2012. La micșorarea capitalului autovehiculul special nu a fost exclus din capitalul statutar (social) și a rămas în proprietatea întreprinderii, care și până la moment se utilizează pentru prestarea serviciilor. Respectiv, concluzia indicată în constatarea nr.2, a procesului-verbal nr. 13/15/02 din 16 noiembrie 2015, precum că autovehiculul pentru utilizări speciale, prestarea serviciilor, a fost exclus din capitalul statutar (social) al întreprinderii, nu corespunde realității.

Totodată a menționat că la momentul efectuării controlului și întocmirii deciziei de regularizare din 27 noiembrie 2015, sunt în vigoare trei acte normative, care reglementează relațiile agenților economici cu serviciul vamal și anume: Codul vamal, Legea cu privire la tariful vamal și Codul fiscal.

Reieșind din actele respective, rezultă că activele materiale pe termen lung care au beneficiat de facilități fiscale și vamale, pot fi utilizate în alte scopuri decât cele pentru care au fost importate, fără achitarea drepturilor de import după expirarea termenului de 3 ani de la data validării declarației vamale, în cazul dat, la momentul efectuării controlului a expirat termenul de aproximativ 8 ani.

Conform actului de audit post-vămuire și deciziei în cauză se creează o situație de inegalitate între agenții economici ce efectuează operațiuni similare începând cu perioada 01 ianuarie 2014 și între acei ce au efectuat așa operațiuni până la 01 ianuarie 2014. În acest sens legislatorul, modificând legislația prin stabilirea termenului de 3 ani obligatorii a regimului de supraveghere vamală, a reglementat aceste condiții de la 01 ianuarie 2014, și legea are caracter retrospectiv.

Astfel, consideră că nu au fost încălcate prevederile art.35 și nu poate fi constată apariția obligațiilor vamale conform art.127 (5) și 127 (11) al Codului Vamal al RM.

A solicitat anularea actului de audit post-vămuire nr.13/15/04 din 26 noiembrie 2015 și a deciziei de regularizare nr.100 din 27 noiembrie 2015.

Prin hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 31 ianuarie 2018 SRL „Elex-SRL” a declarat apel împotriva hotărârii din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Elex-SRL” și menținută hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La 11 septembrie 2018 SRL „Elex-SRL”, reprezentată de avocatul Mihail Popescu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele judecătorești la emiterea hotărârilor nu au constatat și elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 iunie 2018, fiind expediată în adresa părților la 10 iulie 2018 și recepționată de reprezentantul SRL „Elex-SRL”, avocatul Mihai Popescu la 13 iulie 2018 (f.d.151).

Astfel, recursul declarat la 11 septembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 noiembrie 2018 Biroul Vamal Bord a depus referință prin care a solicitat ca recursul declarat de SRL „Elex-SRL” să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului..

Completul Colegiului menționează că SRL „Elex-SRL”, reprezentantă de avocatul Mihai Popescu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Elex-SRL”, reprezentată de avocatul Mihai Popescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Elex-SRL”, reprezentată de avocatul Mihai Popescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat